

Frank en Eveline bouwden hun woning zelf en gingen aan de slag met tweedehandsmaterialen

HUIS VAN DE WEEK

05/09/2020 om 17:00

door

Veerle Beirnaert

Frank Leemans en Eveline Carpentier verwelkomen ons in hun zelfgebouwde woning in Bonheiden. Ze vormen een creatief team en gaan graag aan de slag met tweedehandsmaterialen. Zo maken ze unieke meubels en decoratiestukken. Ook al hun kunstwerken zijn van eigen hand.

In dit huis is elk hoekje origineel ingericht en sprookjesachtig verlicht. Frank en Eveline stelden voor om bij valavond te komen. Want als het schemert, dan zijn hun zelfontworpen lantaarns het allermooist.

Door hun originele aanpak halen ze alle denkbare clichés over nieuwbouw onderuit. Zo laten ze zien dat een nieuwbouwwoning er zeer charmant kan uitzien. En als je dan ook nog eens zelf de handen uit de mouwen steekt, zoals dit koppel, dan hoeft je geen loodzware hypotheek mee te slepen. Ook aan hun bouwgrond hangt een bijzonder verhaal vast. “We wonen hier op een voormalig vakantiedomein”, vertelt Frank. “Ooit was de hele straat een camping, maar die werd verkaveld in de jaren 90. In 2006 kreeg ik de kans om de laatste kavel te kopen. Strikt genomen was het geen bouwgrond, maar een bebouwd perceel. Aan de straatkant had je de oude conciërgewoning met een bijgebouw. En wat verderop stonden nog de oude campinglokalen.”

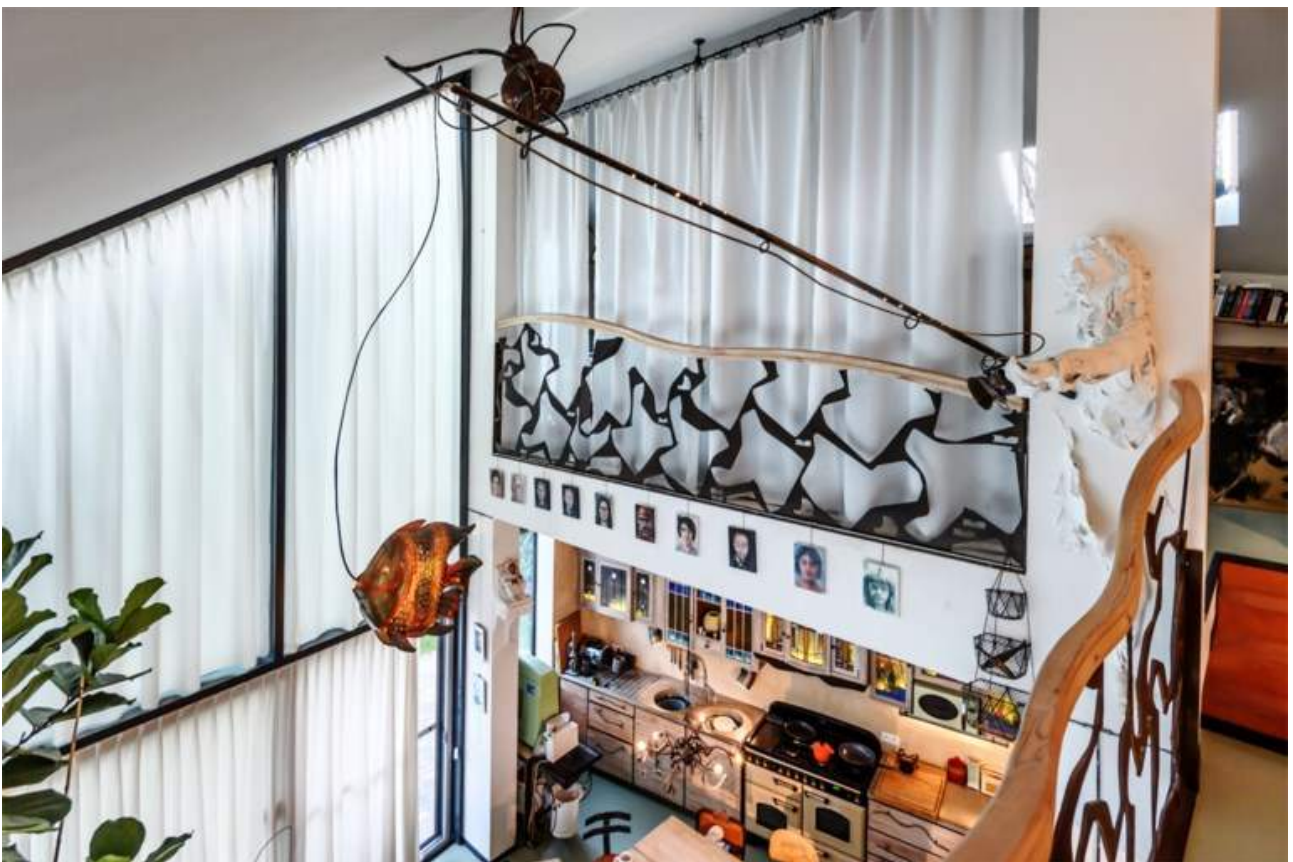

FOTO: GEERT VAN DE VELDE

“Van bij de start had ik dit opgevat als een meerjarenplan. Ik was net gescheiden, ik had de vrijheid om het op eigen tempo aan te pakken. Want ik hoefde met niemand rekening te houden. In de eerste fase begon ik hier een blokhut te bouwen, zo had ik tenminste een voorlopig onderdak. Stilaan maakte ik plannen voor het ‘echte’ huis dat ik wilde realiseren op de plaats waar de oude conciërgewoning stond.”

Logeerkamer in de tuin

Frank wil ons graag z'n eerste stulp laten zien. En inderdaad, de blokhut staat er nog steeds en doet dienst als logeerkamer. Hij is knus ingericht met een volwaardige keuken en badkamer. Het zou te jammer zijn om deze gezellige plek te slopen.

“Hier is het allemaal begonnen”, gaat Frank verder. “Van hieruit begon ik tweedehands materialen aan te kopen om mijn huis te bouwen. En verder keek ik ook uit naar mooie antieke gadgets om het in te richten, want het interieur vind ik minstens even belangrijk.”

FOTO: GEERT VAN DE VELDE

“Ik zag het allemaal exact voor mij, hoe mijn nieuwe stek er moest uitzien. Maar om de concrete plannen uit te werken moet je natuurlijk een architect inschakelen. Ik kwam al snel uit bij Jeroen Theuns. Hij is mijn neef en ik kan het zeer goed met hem vinden. Als vriend én als architect. Hij zal nooit zomaar een standaardplan uit z'n mouw schudden.”

Architect Jeroen Theuns: “We zijn erg complementair, Frank en ik. Frank is artistiek, ik heb dan weer gevoel voor ruimte. We hebben dit project zodanig uitgewerkt dat elk zijn eigen talent kon laten schitteren. Dat was hard werken. Aan beide kanten.”

“Ik heb er een erezaak van gemaakt om de structuur van de woning zeer doordacht uit te tekenen. Zo had Frank een stevige basis om zijn creativiteit te laten uitbarsten.”

Lichtgevende vis

Jeroen Theuns: “De creatieve ingevingen van Frank zijn perfect in harmonie met de architectuur. Een visser die boven de vide uitsteekt bijvoorbeeld, met een lichtgevende vis aan z'n hengel. Zoiets had ik niet vooraf gepland en ook niet verwacht. Maar het past wel in het geheel. Het spel van licht en schaduw is hier zo betoverend mooi doordat we met split levels hebben gewerkt. Architectuur en decoratie zijn perfect in harmonie.”

FOTO: GEERT VAN DE VELDE

Daarnaast waren er ook momenten dat Frank moest meegaan in het architecturale proces. In principe wilde hij uitsluitend met tweedehands ramen werken, maar op dit punt moest hij toegevingen doen.

“Ramen zijn een kostelijke factor in elk bouwproject”, legt Frank uit.

“Bovendien bepalen de ramen ook de volledige structuur van je woning. Als je met tweedehandsramen werkt, dan moet je die in het prille begin van het project aankopen. Zo kan de architect zich op de aangekochte ramen baseren voor de verdere uitwerking van de plannen.”

“Uiteindelijk waren we ‘verplicht’ om voor de achtergevel vier nieuwe ramen te kopen. We wilden daar graag een schuifraam, en we zijn er ook in geslaagd om een perfect tweedehands schuifraam op de kop te tikken. Maar de andere ramen in de achtergevel, die zich rond het grote schuifraam bevinden, moesten nieuw aangekocht worden. Dat was de enige manier om de afmetingen met elkaar in overeenstemming te brengen.”

FOTO: GEERT VAN DE VELDE

“Het is hallucinant hoeveel de vier nieuwe ramen gekost hebben. Het bedrag komt overeen met de prijs van een kleine auto: zo rond de 15.000 euro. Als je dan weet dat we voor alle andere ramen samen slechts 3.000 euro hebben betaald, dan moet ik toch even slikken.”

Keuken van oude buffetkasten

“Ook in de ruimte waar de keuken moest komen, heb ik een open canvas voorzien”, geeft Jeroen Theuns aan. “Zo konden de bewoners ook op deze plek hun verbeeldingskracht volgen en er een heel originele keuken van maken.”

“We hebben zelf een keukenwand samengesteld uit een mélange van oude buffetkasten”, vertelt Frank. “Ik heb toen meerdere kasten aangekocht. Per kast wilde ik maximaal 25 euro betalen, zo streng was ik voor mezelf. Rustig aan begon ik de kastjes dan te schikken ... op elkaar, naast elkaar. Tot de hele compositie goed zat.”

FOTO: GEERT VAN DE VELDE

De hele keukenwand bestaat uit warme tinten: okergeel, roestbruin en hier en daar ook felblauw. Dat zijn de typische kleuren van oude buffetkasten. Het koppel wist ook passende keukentoestellen te vinden. De toestellen zien er retro uit, maar zijn spiksplinternieuw. Zo gingen ze voor een koelkast en microgolf van Schaub Lorenz en een fornuis van Falcon.

Frank is net met pensioen en kan zich nu helemaal laten gaan in zijn passie voor kunst: hij schildert en maakt prachtige dingen met oud metaal. Zo heeft hij ook alle trapleuningen en de afscheiding van de vide zelf gemaakt met metaalresten.

En dat hij leraar Lichamelijke Opvoeding was? Ook dat is te merken in het interieur. Zo zien we nog oude turnbanken die hier een tweede leven krijgen als boekenrek en handvaten van een 'paard' die dienstdoen als deurklink. Zelfs een basketbalring fungeert als wandverlichting.

FOTO: GEERT VAN DE VELDE

Do: “Bouw zelf uw huis. Het is een unieke ervaring.” Frank is in 2006 aan dit project begonnen en zag dat als een meerjarenplan. En op een dag kwam Eveline op z’n pad. Zij is ook helemaal te vinden voor het verhaal van zelf bouwen en zelf dingen creëren. “Met de dingen die je zelf maakt, krijg je vanzelf een unieke band”, weet Eveline. “Je draagt er zorg voor. Dat ondervind ik ook met de jurkjes die ik zelf maak – je gooit die niet zomaar weg. En Frank ging nog een stap verder: hij heeft z’n hele huis zelf gemaakt. Hij voelt er zich ook heel sterk mee verbonden.”

Don't: “Onze regenwaterput is te klein. Nu heb ik een regenwaterreservoir van 7.500 liter, maar de zomers worden steeds droger”, vertelt Frank. “En soms gebeurt het ook dat de filters verstopt geraken, zonder dat we het merken. En dan mis je de kans om hem weer vol te laten lopen. Als ik kon herbeginnen, dan zou ik voor reservoir van 10.000 liter of meer gaan.”

FOTO: GEERT VAN DE VELDE

Warm buffet

Frank en Eveline zouden zich nooit thuis kunnen voelen in een strakke hedendaagse keuken. Hun voorliefde gaat uit naar oude materialen. Zo hebben ze zelf een keukenwand ontworpen bestaande uit onderdelen van antieke buffetkasten. Ook de keukentoog hebben ze zelf gemaakt met planken en buizen van oude stellingen die in de bouw werden gebruikt. De keukentoestellen zien er retro uit, maar zijn splinternieuw.

FOTO: GEERT VAN DE VELDE

Gordijnen van jeans-broeken

Ook de gordijnen in hun schildersatelier zijn gemaakt van gerecycleerd materiaal: oude jeansbroeken. “We hadden uiteindelijk een tiental oude broeken nodig om de hele breedte te overlappen”, vertelt Eveline. “De jeanstint van de gordijnen komt overeen met het blauw in mijn schilderijen. Toeval of niet? Ik hou gewoon van blauw.”

FOTO: GEERT VAN DE VELDE

Meubels op wieltjes

“Eveline en ik zijn tangodansers”, vertelt Frank. “En daar heb je wel de nodige ruimte voor nodig. Vandaar dat alle meubels in onze leefruimte op wieltjes staan. Zo kunnen we ze makkelijk aan de kant schuiven om onze tangopassen te oefenen. En verder organiseren we hier ook expo’s om onze schilderijen te laten zien aan een groter publiek. Ook dan is het handig om onze zitbanken weg te rollen.”

FOTO: GEERT VAN DE VELDE

Buitendouche

“Om ons huis te bouwen heb ik de oude conciërgewoning moeten slopen”, legt Frank uit. “Daar hing nog een bijgebouw aan vast en dat kon ik wel laten staan. Daarin heb ik nu mijn atelier ondergebracht en aan de achterkant hebben we een open doucheruimte gecreëerd. De regendouche werkt nu al perfect, maar de aankleding is nog niet helemaal af. Op redelijk korte termijn wil ik de bakstenen van het bijgebouw kaleien en boven de regendouche komt nog een glazen art-decodak. Ik heb een dikke map bijgehouden vol met leuke daken.”

FOTO: GEERT VAN DE VELDE

Metaalrestjes

“Ik heb deze poort gemaakt met restjes van metaalplaten”, zegt Frank. De vormen en het reliëf in de poort zien er fascinerend uit. Het geeft een soort van negatief beeld, waar ook in de fotografie mee gespeeld wordt. En wie blijft kijken, herkent een duidelijk verhaal.

FOTO: GEERT VAN DE VELDE

Woonfiche

Wie? Frank Leemans (62), leerkracht Lichamelijke Opvoeding op rust, kunstenaar, en Eveline Carpentier (56), ambtenaar, kunstenaar.

Wat? Nieuwbouw 2008 – 2016

Materiaalkost? 145.000 euro incl. btw – het koppel heeft verder alle werken zelf uitgevoerd

Perceeloppervlakte? 10 are

Bewoonbare oppervlakte? 202 m² (127 m² beneden, 75 m² boven) + blokhut voor logés 25 m²

Architect? Jeroen Theuns, www.philink.com

•